

Top River Island,
blouse Levi's, boots
van Nicole zelf.

NICOLE GING HELEMAAL OP IN DE HOUSESCENE

“Het voelde alsof ik op het randje leefde”

Model Nicole Verheijden (42) ging in de jaren 90 elk weekend stappen in clubs op Ibiza en in Amsterdam. Nu woont ze met man en kind op een boerderij. “Vroeger danste ik om zeven uur 's morgens op een afterparty, nu geef ik de dieren te eten.”

TEKST NATHALIE DE GRAAF FOTOGRAFIE HAROLD PEREIRA

“Als mijn ouders destijds hadden geweten wat ik op maandagochtend deed, dan waren ze woest geworden. Als twintigjarige vond ik het spannend om me aan de donkere kant van de maatschappij te begeven. Naïef was ik niet: ik kon goed en fout heel goed van elkaar onderscheiden en hield de louche types op de afterparty daarom op afstand. Maar o wat was het heerlijk om iets te doen wat eigenlijk niet kon. Mijn weekend begon op vrijdagavond in de Sinners. Op zaterdagavond ging ik naar de RoXY en op zondagavond naar de iT. Daarna reden we altijd naar Utrecht voor de beruchte afterparty. Stonden we in de file tussen de mensen die naar hun werk gingen. De maandagochtend bracht ik steevast door in één of ander donker hol. Waar gedanst werd en gedronken, maar waar ook criminelen kwamen met veel cash op zak. Heerlijk vond ik het. Het voelde alsof ik op het randje leefde. Rond een uur of elf 's morgens was ik uitgefeest. Om de volgende dag weer fris en vrolijk op een fotoshoot te verschijnen. Ik was achttien toen ik voor het eerst in aanraking kwam met het uitgaansleven. Ik was fotomodel en woonde in Madrid. Eén van de andere modellen nam me mee naar de grootste club van dat moment: de Pacha. Ik weet nog dat ik binnenkwam en dacht: wow, dit is het. De mensen, de sfeer, de muziek – ik vond het helemaal te gek.”

WEG UIT DE REALITEIT

“Het was begin jaren 90 toen de housemuziek in opkomst kwam. Club RoXY in Amsterdam was the place to be. Ik had inmiddels al flink gefeest in Parijs en Milaan, maar niets was te vergelijken met de RoXY. Het was de mengeling van de muziek die er gedraaid werd en de mensen die er kwamen. Kunstenaars, muzikanten, studenten, dansers, hetero, gay of bi: iedereen kon er zichzelf zijn. Mensen gingen er vaak prachtig uitgedost naartoe. Helemaal in het leer, in hotpants of in avondjurk – alles kon. Zelf droeg ik vaak een laag uitgesneden spijkerbroek met wijde pijpen. Hippiestijl, daar hield ik van. Die spijkerbroeken waren zo laag dat ze bijna niets verhulden. In Nederland waren ze niet te koop, ik kocht ze in Miami. Ik deed er een gehaakt bikinitopje op en dat was het. Ringen en cowboy boots maakten het af. Elk weekend was er wel iets bijzonders. Ik herinner me een ruimteschip dat naar beneden kwam, inclusief marsmannetjes. Omdat ik high was van de xtc leek het zo echt dat ik er bijna in blééf. Elke keer was ik

‘We huurden het vip-gedeelte van de Pacha af en dan gingen we de hele nacht los’

‘Ik herinner me avonden waarop de party-organisator en zijn vrouw seks hadden op het podium’

zenuwachtig als ik aan de deur stond. Het was maar de vraag of je binnengelaten werd. Stond ik daar weer in mijn meest sexy outfit te glimlachen. Al snel werd ik een vaste gast en herkenden de portiers me. Op zaterdag stond ik de hele nacht te dansen. Niet op het podium – dat was voor mij te veel *exposure* – maar het liefst midden op de dansvloer. Ik weet nog goed dat de lichten aan gingen en dat ik dacht: hè, is het nu al vijf uur? Voor mijn gevoel was de avond net begonnen. Ik wilde vaak helemaal niet weg, wilde de realiteit niet in. Laat mij alsjeblieft in deze heerlijke waan blijven, dacht ik dan. In die tijd was xtc in opkomst. Fantastisch vond ik het. Iedereen werd er lekker mellow van, maar wat me het meest aansprak was dat het zo’n liefdevolle drug was. Ik voelde me happy, zat op een roze wolk en iedereen was superlief en aardig voor elkaar. De RoXY voelde sowieso als één grote familie. We deelden de liefde voor de muziek. In de roes van xtc had ik diepgaande gesprekken met mensen, maar als ik ze later weer tegenkwam wist ik niet meer wie ze waren. Daar schaamde ik me soms wel voor. In het begin kon ik nog prima functioneren na zo’n uitgaansweekend. Natuurlijk,

ik was de dag daarna wat moe. Dan deden de sportschool en een avondje vroeg naar bed wonderen. Ik stond als het moest de volgende dag weer fris en fruitig op een fotoshoot. Andere mensen hadden meer moeite met de balans. Ik zag ze verslaafd raken aan xtc en ghb. Het gebruik bleef niet beperkt tot het weekend, doordeweeks werd er ook geslikt. Uiteindelijk belandden sommigen in een afkickkliniek.”

FEESTEN OP IBIZA EN KRETA

“Ik was 23 toen ik Georgios leerde kennen. Het was op een housefeestje in het Tuschinski Theater. Ik weet nog dat ik hem zag en dacht: wat een mysterieuze man. Een half jaar draaiden we om elkaar heen. Hij zat nog in een relatie. Daarna was ik het zat. ‘Ik wil weten waar ik aan toe ben,’ zei ik tegen hem. ‘Ik ben niemand’s tweede keuze.’ Hij koos voor mij en twintig jaar later zijn we nog steeds bij elkaar. Georgios was eigenaar van de Sinners in Amsterdam. Hij hield net zo van het nachtleven als ik, maar voor hem was het werk. Hij kon het zich niet permitteren dronken te zijn of xtc te slikken. In die tijd leerde ik Afke Reijenga en Micha Klein kennen. Zij waren het bekendste stel in het Amsterdamse uitgaansleven en organiseerden vaak besloten feesten in Amsterdam en op Ibiza. Micha is kunstenaar en vroeg me voor hem te poseren. Ik herinner me hun Club Love-feestjes nog goed. Die werden gegeven in de oude tv-studio van Veronica, boven Escape aan het Amsterdamse Rembrandtplein. Slechts een kleine groep mensen kreeg een handgeschreven uitnodiging. Er werd bijvoorbeeld gevraagd een kussen mee te nemen als entreebewijs. Zo hadden ze 150 kussens die ze her en der verspreidden. Bij binnenkomst kreeg iedereen een cocktail aangeboden. Op de muur waren bewegende beelden van Micha’s werk te zien. Heel kleurrijk, met hartjes en smiley’s. Mensen dansten, zongen en speelden gitaar. Iedereen kon zichzelf zijn en het beste uit zichzelf halen. De sfeer was super en het eindigde vaak in een groot kussengevecht. Later gingen ze die feesten ook op andere plekken organiseren, onder andere op

1 Girl’s night out: feesten met vriendinnen
2 Festival fever in de nineties 3 Nicole was model 4 Met haar grote liefde Georgios voor de bekende club Space op Ibiza

PUUR NATUUR

“Nu is alles anders. Zes jaar geleden adopteerden we een kindje uit Amerika. Een meisje. Dat was het meest bijzondere moment in mijn leven. Mijn leven is sinds dat moment radicaal veranderd. Nu ga ik om elf uur ’s avonds naar bed en sta ik ’s morgens vroeg op om te ontbijten met Liza en onze dieren te verzorgen. Ik geniet van het leven op de boerderij. Het is zo rustig, zo puur. Afgezien van af en toe een wijntje leef ik nu heel gezond. Als ontbijt neem ik bijvoorbeeld een shake van spinazie, lijnzaad, visolie, amandelmelk, bosvruchten en banaan. Ook mijn dochter is er dol op. Als ik haar een ander ontbijtje geef, dan vraagt ze om haar shake. We eten geen suiker en geen verzadigde vetten. Alleen op vrijdagavond koop ik steevast gebakjes voor ons drieën. Lekker burgerlijk, dan mogen we zondigen. Ook sport ik zes dagen per week. Ik vind het belangrijk om in shape

‘Tegenwoordig sta ik net zo vroeg op als dat ik vroeger naar bed ging’

Ibiza. Dat was een plek waar wij ook vaak kwamen. Elke zomer brachten we daar door. Met een groep van zo’n twintig vrienden huurden we regelmatig het vip-gedeelte van de Pacha af en dan gingen we de hele nacht los. Het voelde als een veilige haven. Ondanks de rijkelijk vloeiende champagne wist ik altijd de weg van de dansvloer naar ons plekje terug te vinden. Ook gingen we regelmatig naar de Ku, een club die nu Privilege heet. Ik herinner me avonden waarop de party-organisator en zijn vrouw openlijk seks hadden op het podium. Duizenden mensen keken toe. Ik vond het wel grappig, het hoorde er gewoonweg bij. Seks was iets waar heel relaxed mee werd omgegaan. In de iT zoenden homo’s met elkaar, in de RoXY stonden meisjes zonder slipje op het podium. Ook Afke en Micha gaven soms feestjes waar iedereen uiteindelijk met elkaar vree. Prima, maar ik hield me afzijdig. Ging altijd nét op tijd naar huis. Op Kreta waren we vaak op feesten waar Erick E. draaide. Fantastische feesten in een vallei waren dat. Twee vliegtuigen vol partygangers werden erheen gevlogen. Op een avond botste ik achter de dj-booth per ongeluk tegen Erick aan. De muziek viel stil en duizenden mensen werden helemaal gek. ‘This was Nicole,’ zei Erick door de microfoon. En daarna draaide hij rustig verder. We hielden dit leven tien jaar vol, toen was het genoeg. Het uitgaan en de xtc begonnen hun tol te eisen. Na een weekend clubben was ik de hele week uitgeput. Dit was niet het leven wat ik wilde. Ik was begin dertig en verlangde naar een baby. Toen dat niet op de natuurlijke manier lukte, volgden jaren van ivf-pogingen. Ik wilde rust. Ik wilde weg uit Amsterdam. Dus kochten we een boerderij in een klein dorpje.”

te blijven en fit te zijn. Vroeger ging ik in de zomer naar strandtent Woodstock in Bloemendaal aan Zee, nu moet ik er niet meer aan denken. Geef mij maar mijn eigen tuin. Lekker rustig. Georgios leidt nu ook een heel regelmatig leven als internetondernemer. Ik vind het bijzonder dat we nog steeds bij elkaar zijn, alweer twintig jaar inmiddels. Dat we die roerige tijd samen hebben overleefd en ook in staat zijn om nu met elkaar een ander leven te leiden. Als ik terugkijk op de jaren 90 dan heb ik nergens spijt van. Het was een fantastisch tijd die ik niet had willen missen. Ik koester alle mooie momenten. Ik leefde met volle teugen. Maar weet je: dat doe ik nu ook. Ik had beide niet willen missen. Vroeger zocht ik het geluk alleen meer buiten mezelf. Nu weet ik dat het in jezelf zit.” **fab**

STYLING ANNICK BROEKHOF-VISAGIE MIRANDA RAVELLI